

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2018. gada 6. jūnijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Maksātnespējas process – Regula (EK) Nr. 1346/2000 – 15. pants – Maksātnespējas procedūru sekas attiecībā uz tiesvedībā esošām lietām, kas attiecas uz parādniekam atsavinātiem aktīviem vai tiesībām – Jēdziens “tiesvedībā esošas lietas” – Tiesvedība, kurā lieta tiek izskatīta pēc būtības un kurā lūgts konstatēt parāda esamību

Lieta C-250/17

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, kuru *Supremo Tribunal de Justiça* (Augstākā tiesa, Portugāle) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2017. gada 26. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2017. gada 12. maijā, tiesvedībā

Virgílio Tarragó da Silveira

pret

Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group SA.

TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Vajda [*C. Vajda*], tiesneši E. Juhāss [*E. Juhász*] un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] (referente),

ģenerāladvokāts: M. Bobeks [*M. Bobek*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *V. Tarragó da Silveira* vārdā – *P. de Almeida, L. Mesquita* un *E. Viveiros, advogados,*
- *Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group SA* vārdā – *N. Libano Monteiro, F. da Cunha Matos* un *S. Estima Martins, advogados,*
- Portugāles valdības vārdā – *L. Inez Fernandes, M. Figueiredo* un *P. Lacerda, pārstāvji,*
- Eiropas Komisijas vārdā – *M. Afonso* un *M. Heller* kā arī *M. Wilderspin, pārstāvji,*

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklauššanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

* Tiesvedības valoda – portugāļu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Regulas (EK) Nr. 1346/2000 (2000. gada 29. maijs) par maksātnespējas procedūrām (OV 2000, L 160, 1. lpp.) 15. pantu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar strīdu starp *Virgílio Tarragó da Silveira* un *Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group SA* attiecībā uz tādas summas samaksu, kas maksājama kā atlīdzība par pakalpojumiem, kurus *V. Tarragó da Silveira* bija sniedzis sabiedrībai *Espírito Santo Financial Group SA* pirms tās pasludināšanas par maksātnespējīgu, kā arī atlīdzība par nodarītiem zaudējumiem līguma par pakalpojumu sniegšanu neizpildes dēļ.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Regulas Nr. 1346/2000 preambulas 8., 23. un 24. apsvērumā ir paredzēts:

“(8) Lai sasniegtu mērķi uzlabot pārrobežu maksātnespējas procedūru efektivitāti, ir vajadzīgi un lietderīgi, ka šajā jomā noteikumi par piekritību, atzīšanu un piemērojamo tiesību aktu būtu ietverti Kopienas tiesību aktā, kas ir saistošs un tieši piemērojams dalībvalstīs.

[..]

(23) Attiecībā uz šajā regulā ietvertajiem jautājumiem jānosaka vienoti tiesību normu koliziju noteikumi, kas to piemērošanas jomā aizstāj valstu starptautisko privāttiesību noteikumus. Ja nav norādīts citādi, jāpiemēro tās dalībvalsts tiesību akti, kura sāk procedūru (*lex concursus*). Šim tiesību normu koliziju noteikumam jābūt spēkā gan galvenajā procedūrā, gan vietējās procedūrās; *lex concursus* nosaka maksātnespējas procedūras sekas, gan procesuālās, gan materiālās, attiecībā uz iesaistītajām personām un tiesiskajām attiecībām. Tas regulē visus maksātnespējas procedūras sākšanas, izpildes un noslēgšanas nosacījumus.

(24) Maksātnespējas procedūru automātiska atzīšana, kurām parasti piemēro procedūras sākšanas valsts tiesību aktus, var būt pretrunā ar noteikumiem, saskaņā ar kuriem darījumus veic citās dalībvalstīs. Lai aizsargātu tiesisko paļāvību un darījumu drošību dalībvalstīs, kas nav procedūras sākšanas valsts, jāparedz vairāki vispārējo noteikumu izņēmumi.”

- 4 Šīs regulas 4. panta 1. punktā un 2. punkta f) apakšpunktā ir paredzēts:

“1. Ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, uz maksātnespējas procedūru un tās sekām attiecas tās dalībvalsts tiesību akti, kuras teritorijā šāda procedūra ir sākta, turpmāk “procedūras sākšanas valsts”.

2. Procedūras sākšanas valsts tiesību akti paredz nosacījumus šādu procedūru sākšanai, to izpildei un izbeigšanai. Cita starpā tie nosaka:

[..]

f) maksātnespējas procedūru ietekmi uz procedūrām, ko uzsākuši individuāli kreditori, izņemot tiesvedībā esošas lietas;

[..].”

5 Šīs regulas 15. pantā ir noteikts:

“Maksātspējas procedūru sekas attiecībā uz tiesvedībā esošām lietām, kas attiecas uz parādniekam atsavinātiem aktīviem vai tiesībām [parādnieka aktīviem vai tiesībām, attiecībā uz kuriem tas zaudējis rīcības tiesības], regulē vienīgi tās dalībvalsts tiesību akti, kurā lieta ir nodota tiesā.”

6 Šīs pašas regulas 16. panta 1. punkta pirmajā daļā ir noteikts:

“Visus nolēmumus, kas sāk maksātspējas procedūru, ko izdara dalībvalsts tiesa, kurai ir piekritība saskaņā ar 3. pantu, atzīst visās citās dalībvalstīs no brīža, kad tie stājas spēkā procedūras sākšanas valstī.”

Portugāles tiesības

7 *Código do Processo Civil* (Civilprocesa kodekss) 277. panta e) punkts ir formulēts šādi:

“Tiesvedība lietā ir jāizbeidz, ja:

[..]

e) zūd interese celt prasību.”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

8 2008. gada 25. jūlijā *V. Tarragó da Silveira*, kura dzīvesvieta ir Londonā (Apvienotā Karaliste), iesniedza *Tribunal de Comarca de Lisboa* (Lisabonas apgabaltiesa, Portugāle) prasību par parāda piedziņu, pamatojoties uz līguma par pakalpojumu sniegšanu [neizpildi], pret Luksemburgā reģistrētu sabiedrību *Espírito Santo Financial Group*.

9 Minētās tiesvedības laikā, 2014. gada 10. oktobrī, *tribunal d'arrondissement de Luxembourg* [Luksemburgas apgabaltiesa] (Luksemburga) atzina *Espírito Santo Financial Group* par maksātspējīgu. No šī datuma maksātspējīgās *Espírito Santo Financial Group* mantas masa, kuru pārstāv minētās tiesas iecelts Luksemburgas maksātspējas administrators, kļuva par atbildētāju minētajā tiesvedībā.

10 Ar 2015. gada 1. jūnija rīkojumu *Tribunal de Comarca de Lisboa* (Lisabonas apgabaltiesa), pamatojoties uz Civilprocesa kodeksa 277. panta e) punktu un judikatūru veidojošo *Supremo Tribunal de Justiça* (Augstākā tiesa, Portugāle) 2013. gada 8. maija spriedumu Nr. 1/2014, izbeidza tiesvedību lietā, uzskatīdama, ka, ņemot vērā maksātspējas procesa uzsākšanu Luksemburgā, konkrētajā gadījumā ir piemērojams Regulas Nr. 1346/2000 15. pants.

11 *V. Tarragó da Silveira* iesniedza apelācijas sūdzību *Tribunal da Relação de Lisboa* (Lisabonas apelācijas tiesa, Portugāle), kas ar 2016. gada 7. jūlija spriedumu atstāja spēkā pirmās instances spriedumu.

12 *V. Tarragó da Silveira* iesniedza kasācijas sūdzību *Supremo Tribunal de Justiça* (Augstākā tiesa). Sūdzības pamatojumam viņš apgalvo, ka Regulas Nr. 1346/2000 15. pants ir piemērojams tikai attiecībā uz tādām tiesvedībā esošām lietām, kurās prasības priekšmets ir neatvietojami aktīvi vai tiesības, un ka tiesvedībā esošās lietas, kurās prasības priekšmets ir finansiālas saistības, neietilpst šīs regulas piemērošanas jomā. Tādējādi konkrētajā gadījumā jautājumam par sekām, ko Luksemburgā uzsāktā maksātspējas procedūra rada attiecībā uz tiesvedību Portugāles tiesā, atbilstoši minētās

regulas 4. pantā ietvertajai vispārīgajai tiesību kolīziju normai būtu jāpiemēro tās dalībvalsts tiesības, kurā šī procedūra ir sākta, šajā gadījumā – Luksemburgas Lielhercogistes tiesības. Atšķirībā no Portugāles tiesībām Luksemburgas tiesībās neesot paredzēta esošās tiesvedības izbeigšana.

- 13 *Espírito Santo Financial Group* maksātnespējas administrators apgalvo, ka Regulas Nr. 1346/2000 15. pants piemērojams attiecībā uz visām tiesvedībā esošajām lietām tādas dalībvalsts tiesā, kas nav dalībvalsts, kurā ir sākta maksātnespējas procedūra, saistībā ar neatvietojamiem vai atvietojamiem aktīviem vai tiesībām, ar nosacījumu, ka parādnieks ir zaudējis tiesības ar tiem rīkoties.
- 14 Šo dažādo viedokļu sakarā iesniedzējtiesa pauž šaubas par Regulas Nr. 1346/2000 15. panta tvērumu.
- 15 Šajos apstākļos *Supremo Tribunal de Justiça* (Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai [Regulas Nr. 1346/2000] 15. pantā paredzētais noteikums ir interpretējams tādējādi, ka tas attiecas arī uz tādu tiesvedībā esošu lietu dalībvalsts tiesā, kurā tiek prasīts atzīt, ka parādniekam ir jāizpilda naudas samaksas pienākums, kuru tas ir parādā, pamatojoties uz pakalpojumu sniegšanas līgumu, un jāsamaksā atlīdzība par šī pienākuma neizpildi, ņemot vērā, ka: i) parādnieks ir atzīts par maksātnespējīgu tiesvedībā, kura ir uzsākta citas dalībvalsts tiesā, un ii) maksātnespējas pasludināšana attiecas uz visu parādnieka mantu?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 16 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 1346/2000 15. pants ir interpretējams tādējādi, ka tas attiecas arī uz tādu tiesvedībā esošu lietu dalībvalsts tiesā, kurā tiek prasīts atzīt, ka parādniekam ir jāizpilda naudas samaksas pienākums, kuru tas ir parādā, pamatojoties uz pakalpojumu sniegšanas līgumu, un jāsamaksā finansiālā atlīdzība par šī paša līgumiskā pienākuma neizpildi, gadījumā, ja parādnieks ir atzīts par maksātnespējīgu maksātnespējas procedūrā, kura ir sākta citā dalībvalstī, un ja šī maksātnespējas pasludināšana attiecas uz visu šī parādnieka mantu.
- 17 Saskaņā ar Regulas Nr. 1346/2000 4. panta 1. punktu uz maksātnespējas procedūru un tās sekām, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, attiecas tās dalībvalsts tiesību akti, kuras teritorijā šāda procedūra ir sākta. Šajā pantā tādējādi ir noteikta vispārīgā tiesību kolīziju norma, kas piemērojama pārrobežu maksātnespējas procedūrām, kā arī to sekām.
- 18 Kā izņēmums no šī noteikuma šīs regulas 15. pantā ir paredzēts, ka maksātnespējas procedūru sekas attiecībā uz tiesvedībā esošām lietām, kas attiecas uz parādniekam atsavinātiem aktīviem vai tiesībām [parādnieka aktīviem vai tiesībām, attiecībā uz kuriem tas zaudējis rīcības tiesības], regulē vienīgi tās dalībvalsts tiesību akti, kurā lieta ir nodota tiesā.
- 19 Iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai – kā to apgalvo *V. Tarragó da Silveira* – izteiciens “parādniekam atsavināti aktīvi vai tiesības [parādnieka aktīvi vai tiesības, attiecībā uz kuriem tas zaudējis rīcības tiesības]” ierobežo Regulas Nr. 1346/2000 15. panta piemērošanas jomu tādējādi, ka tajā ietilpst tikai tiesvedībā esošās lietas, kas attiecas uz neatvietojamiem aktīviem vai tiesībām. Citiem vārdiem sakot, šis pants būtu piemērojams tikai tiesvedībā esošajām lietām, kas attiecas uz neatvietojamām parādniekam piederošām tiesībām vai neatvietojamiem viņa rīcībā esošiem aktīviem. Savukārt tas tā nebūtu gadījumā, ja tiesvedībā esošā lieta attiektos uz naudas summas samaksu atbilstoši līgumiskam pienākumam.
- 20 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru vienā no Savienības tiesību normas valodu redakcijām lietotais formulējums nevar būt vienīgais pamats šīs tiesību normas interpretācijai vai arī tam nevar tikt piešķirta prioritāra nozīme salīdzinājumā ar pārējo valodu redakcijām. Proti, Savienības tiesību normas

ir jāinterpretē un jāpiemēro vienveidīgi, ņemot vērā visu Eiropas Savienības valodu redakcijas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 28. jūlijs, JZ, C-294/16 PPU, EU:C:2016:610, 38. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 21 Šajā ziņā ir jānorāda, ka dažādās šīs tiesību normas valodu redakcijas nav nepārprotamas. Proti, tostarp angļu, franču un itāļu valodu redakcijās attiecīgi tiek lietoti formulējumi “*an asset or a right of which the debtor has been divested*”, “*un bien ou un droit dont le débiteur est dessaisi*” un “*un bene o a un diritto del quale il debitore è spossessato*”. Savukārt tostarp spāņu, čehu, dāņu un vācu valodu redakcijās attiecīgi tiek lietoti formulējumi “*un bien o un derecho de la masa*”, “*majetku nebo práva náležejícího do majetkové podstaty*”, “*et aktiv eller en rettighed i massen*” un “*einen Gegenstand oder ein Recht der Masse*”.
- 22 Ņemot vērā šā sprieduma 20. punktā minēto judikatūru, kā arī Regulas Nr. 1346/2000 15. panta dažādu valodu redakciju atšķirības, šī panta interpretācija nevar būt balstīta tikai uz tā formulējumu.
- 23 Lai gan šī panta formulējums nav nepārprotams, savukārt minētā panta konteksts un mērķi nosaka tādu interpretāciju, saskaņā ar kuru tā piemērošanas joma nevar būt attiecināma tikai uz tiesvedībā esošām lietām, kas attiecas uz neatvietojamiem aktīviem vai tiesībām, attiecībā uz kuriem parādnieks zaudējis rīcības tiesības.
- 24 Pirmām kārtām, runājot par kontekstu, ir jānorāda, pirmkārt, ka Regulas Nr. 1346/2000 15. pants ir jālasa kopā ar tās pašas regulas 4. panta 2. punkta f) apakšpunktu, kurā “tiesvedībā esošas lietas” ir nošķirtas no pārējām procedūrām, ko uzsākuši individuāli kreditori (spriedums, 2016. gada 9. novembris, *ENEFI*, C-212/15, EU:C:2016:841, 32. punkts). Taču šajā pēdējā tiesību normā nekādā veidā nav norādīts, ka tiesvedībā esošai lietai, tādai kā pamatlieta, ir jāattiecas uz neatvietojamiem aktīviem vai tiesībām. Vispārīgā formulējuma “tiesvedībā esošas lietas” lietojums, tieši pretēji, apstiprina, ka Regulas Nr. 1346/2000 15. pants ir piemērojams tiesvedībā esošām lietām, kas attiecas ne tikai uz neatvietojamiem aktīviem vai tiesībām, bet gan plašāk – uz [jebkādiem] maksātnespējīgā parādnieka mantas kopumā esošiem aktīviem vai tiesībām.
- 25 Otrkārt, ir jākonstatē, ka “parādniekam atsavinātie aktīvi vai tiesības [parādnieka aktīvi vai tiesības, attiecībā uz kuriem tas zaudējis rīcības tiesības]” Regulas Nr. 1346/2000 15. panta izpratnē ir tie, attiecībā uz kuriem maksātnespējas procedūras uzsākšanas dēļ parādniekam ir atņemtas rīcības tiesības. Saskaņā ar minētās regulas 16. panta 1. punktu visus nolēmumus, ar kuriem sāka šāda maksātnespējas procedūra, atzīst visās pārējās dalībvalstīs no brīža, kad tie stājas spēkā procedūras sākšanas valstī. Tādēļ jēdziens “parādniekam atsavinātie aktīvi vai tiesības [parādnieka aktīvi vai tiesības, attiecībā uz kuriem tas zaudējis rīcības tiesības]” apzīmē ne tikai neatvietojamos parādnieka aktīvus vai tiesības, bet drīzāk apzīmē maksātnespējīgā parādnieka mantas kopumu, kas izriet no maksātnespējas procedūras uzsākšanas.
- 26 Otrām kārtām, runājot par Regulas Nr. 1346/2000 mērķiem, ir jānorāda, ka, ja saistībā ar tiesvedībām par finansiālajām saistībām tiesai, kas izskata lietu, tiktu noteikts pienākums tiesvedības gaitā piemērot ārvalstu tiesību aktus ar vienu vienīgu mērķi noteikt citā dalībvalstī uzsāktās maksātnespējas procedūras sekas attiecībā uz šo tiesvedību, tas būtu pretrunā šīs regulas preambulas 8. apsvērumā minētajam mērķim, proti, uzlabot pārrobežu maksātnespējas procedūru lietderīgumu un efektivitāti. Tas varētu kavēt šīs tiesas nolēmuma pieņemšanu attiecībā uz iespējamā parāda esamības konstatēšanu un tā summas noteikšanu un attiecīgā gadījumā liegt kreditoram savlaicīgi pieteikt sava prasījuma apmierināšanu no mantas kopuma, kas izveidojies attiecīgās maksātnespējas procedūras ietvaros.
- 27 Tādējādi saskaņā ar iepriekšējā punktā minēto mērķi Regulas Nr. 1346/2000 15. panta interpretācija, kas sniegta šī sprieduma 23. punktā, ļauj tiesai, kura izskata tiesvedībā esošu lietu, noteikt maksātnespējas procedūras uzsākšanas sekas attiecībā uz šo tiesvedību saskaņā ar savām valsts tiesībām.

- 28 No iepriekš minētā izriet, ka Regulas Nr. 1346/2000 15. panta piemērošanas joma nevar tikt ierobežota tādējādi, ka tajā ietilpstu tikai tiesvedībā esošas lietas attiecībā uz parādnieka neatvietojamiem aktīviem vai tiesībām, attiecībā uz kuriem tas zaudējis rīcības tiesības.
- 29 Tomēr jāprecizē, ka šis pants nav vienādi piemērojams attiecībā uz visām tiesvedībā esošajām lietām, kas attiecas uz maksātnespējīgā parādnieka mantas kopumā ietilpstošajiem aktīviem vai tiesībām.
- 30 Tiesa jau ir norādījusi, ka būtu pretrunīgi Regulas Nr. 1346/2000 15. pantu interpretēt tā, ka tas attiecas arī uz piespiedu izpildes procedūrām, kas nozīmētu, ka uz maksātnespējas procedūras uzsākšanas sekām tādējādi būtu attiecināmi tās dalībvalsts tiesību akti, kurā šāda piespiedu izpildes procedūra norisinās, lai gan vienlaicīgi ar šīs regulas 20. panta 1. punktu, kurā tieši paredzēts, ka ar “piespiedu līdzekļiem” saņemtais ir jāatdod atpakaļ likvidatoram, minētajam 15. pantam tādējādi tiktu atņemta tā lietderīgā iedarbība (spriedums, 2016. gada 9. novembris, *ENEFI*, C-212/15, EU:C:2016:841, 34. punkts).
- 31 Turklāt Regulas Nr. 1346/2000 pamatā ir princips, saskaņā ar kuru prasība ievērot vienlīdzīgu attieksmi pret kreditoriem, uz kuru *mutatis mutandis* ir balstīta jebkura maksātnespējas procedūra, parasti liedz īstenot individuālas procedūras, izmantojot piespiedu izpildes procedūras, kas ir ierosinātas un izskatītas maksātnespējas procedūras pret parādnieku norises laikā (spriedums, 2016. gada 9. novembris, *ENEFI*, C-212/15, EU:C:2016:841, 33. punkts).
- 32 Līdz ar to ir jāsecina, ka piespiedu izpildes procedūras neietilpst Regulas Nr. 1346/2000 15. panta piemērošanas jomā (spriedums, 2016. gada 9. novembris, *ENEFI*, C-212/15, EU:C:2016:841, 35. punkts).
- 33 Turpretim prasības par finansiālo saistību konstatēšanu, ar kurām tiek lūgts vienīgi noteikt parādnieka tiesības un pienākumus, neietverot to īstenošanu, un kuras tāad – atšķirībā no individuālām piespiedu izpildes procedūrām – nevar kaitēt vienlīdzīgas attieksmes pret kreditoriem principam, kā arī kolektīvajam [parādsaistību nokārtošanas] procesam maksātnespējas procedūrā, ietilpst minētā 15. panta piemērošanas jomā.
- 34 Tādējādi iesniedzējtiesai pirms Regulas Nr. 1346/2000 15. panta piemērošanas ir jāpārbauda, vai *V. Tarragó da Silveira* celtā prasība ir tāda prasība, ar kuru paredzēts izšķirt strīdu pēc būtības un kuras priekšmets ir tieši parāda samaksas prasījums, un vai šī prasība pati par sevi ir norobežojama no procedūras, kas būtu vērsta uz šī parāda piespiedu piedziņu.
- 35 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1346/2000 15. pants ir interpretējams tādējādi, ka tas attiecas arī uz tādu tiesvedībā esošu lietu dalībvalsts tiesā, kurā tiek prasīts atzīt, ka parādniekam ir jāizpilda pienākums samaksāt naudu, kuru tas ir parādā, pamatojoties uz pakalpojumu sniegšanas līgumu, un jāsamaksā finansiālā atlīdzība par šī paša līgumiskā pienākuma neizpildi gadījumā, ja parādnieks ir atzīts par maksātnespējīgu maksātnespējas procedūrā, kura ir sāktā citā dalībvalstī, un ja šī maksātnespējas pasludināšana attiecas uz visu šī parādnieka mantu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 36 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (devītā palāta) nospriež:

Padomes Regulas (EK) Nr. 1346/2000 (2000. gada 29. maijs) par maksātnespējas procedūrām 15. pants ir interpretējams tādējādi, ka tas attiecas arī uz tādu tiesvedībā esošu lietu dalībvalsts tiesā, kurā tiek prasīts atzīt, ka parādniekam ir jāizpilda pienākums samaksāt naudu, kuru tas ir parādā, pamatojoties uz pakalpojumu sniegšanas līgumu, un jāsamaksā finansiālā atbildība par šī paša līgumiskā pienākuma neizpildi gadījumā, ja parādnieks ir atzīts par maksātnespējīgu maksātnespējas procedūrā, kura ir sākta citā dalībvalstī, un ja šī maksātnespējas pasludināšana attiecas uz visu šī parādnieka mantu.

[Paraksti]